Anneler ve kızları, hep birbirine benzer. Her kız, içinde, yüreğinde annesinin izlerini taşır. Onun özüyle mayalanmıştır ruhu, onun kokusu geçmiştir tenine, onun bakışları patlar gözlerinde,onun elleri can bulur kendi ellerinde.. annesinden bilinçli hiçbirşeyi öğrenmeye çaba göstermemiş bile olsa, yıllar sonra hiç tahmin etmediği bir anda, bir çiçeği vazoya yerleştirirken mesela, kendisinde annesini görür kız..

Ellerinin bir hareketinde, aynada farkettiği bir bakışında, vücudunun bir duruşunda annesini yansıtır. İnkar etmeye çalışması yada kabullenmesi pek bir şeyi değiştirmez, her kız, annesinin kızıdır'

Annem bunu bana yollamıştı zamanında. Benim bir kızım yok belki ama Oya'nın kızı olmak ne demek biliyorum.. Oya'nın kızı olmak sımsıcak bir duyguyla görünmeyen bir koruma kalkanıyla çepeçevre olmak demek. Oya'nın kızı olmak çok büyük bir sevgiyi ve güveni hissetmek demek.. ben Oya'nın kızı olarak kendimi hep güvende hissettim. Biliyordum ki annem hep orada her zaman yanımda, Oya benim annem ve en yakın arkadaşım..

Oya'nın kızı olarak ben inanmayı ve güvenmeyi öğrendim çünkü, Oya bana hep inandı hep güvendi yeri geldi üzüldü belki de yıprandı ama benden hiç vazgeçmedi Oya, hep inandı hep güvendi..

Oya'nın kızı olarak ben sevmeyi öğrendim. Annem o kadar inançlıydı ki bana mucizelerin olabileceğine inanmayı öğretti, belkide bu yüzden 29 Mart 2017 günü ben başımı yastığa annemin uyanacağına yeniden sesini duyacağıma inanarak koydum bir mucize bekledim ve son dakikaya kadar olacağına inandım çünkü Oya bana mucizelerin olabileceğini öğretti..

Babam annemi çok kısa ve net özetlemişti 'kalbi seninle bir atıyordu' diyerek. Benim kalbim kırık çünkü Oya'nın kalbi artık atmıyor.. cevaplanmamış çok sorum var önümde çok yolum var ve korktuğumda beni sarmalayacak bir annem yok artık.. bana Oya'nın kızı olarak onun sevgisini, Şefkatini, güvenini ve gülümsemesini yaşatmak kaldı. Benim bir oğlum var ve eğer Oya'nın tırnağı kadar olabilirsem onun gurur duyacağı bir evlat yetiştireceğime inanıyorum çünkü biliyorum ki Oya bana sonuna kadar inanırdı...

30 Mart 2017 günü benim hayatımın en zor günüydü çünkü ben hem annemi hem de en yakın arkadaşımı kaybettim.. kendimi tamamen çıplak hissettim Kalkan'ım yok artık ben kendi başıma ayakta durmak zorundayım. Ama biliyorum ki ben çok şanslıyım çünkü ben hep Oya'nın biricik kızı olacağım...